

Af overordnede Embedsmænd er der for Tiden under Direktøren ansat Følgende:

- En Overbaneingeniør,
- „ Overmaskinmester,
- „ Overdriftsinspektør,
- „ Overregnskabsfører.

De tre førstnævnte Stillinger foreslaas beholdte uforandrede. Hver af disse Funktionærer staar i Spidsen for en særdeles omfattende Afdeling af Driftens Virksomhed, og det er utvivlsomt, at ingen af disse Poster nogenstunde vil kunne undværes. Hvad Overregnskabsføreren angaar, har denne hidtil haat den overordnede Ledelse af Regnskabskontorerne (Bogholderi, Revision og Statiistik). Denne Ordning har vist sig særdeles heldig, idet der derved er fremkaldt en Samarbejden mellem disse Kontorer, der vilde have været umulig at tilvejebringe, naar de ikke havde haat en fælles Chef. Det maa anses for ønskeligt at tilvejebringe en lignende Samarbejden mellem disse Kontorer og Sekretariatet, idet mangfoldige Sager paa Grund af deres Betsaffenhed berøre saavel dette som et eller andet af Regnskabskontorerne. Exempelvis skal som Sager af blandet Natur nævnes alle Sager, der angaa Overenskomster med fremmede Baner og andre Befordringsmyndigheder, idet Tarifbestemmelser, Ordninger af Erstatningskrav, Regnskabsføring og Regnskabsafleggelse her staa i nøie Forbindelse med hverandre. Det er derfor paatænkt at inddrage Sekretariatet under Overregnskabsføreren som fælles Chef for samtlige Hovedkontorer, hvorved der forventes tilvejebragt en hensigtsmæssigere Fordeling af Arbejdet mellem de forskellige Kontorer og en fuldstændigere Harmoni i Henseende til Sagernes Behandling i de enkelte Afdelinger.

Efter den Betydning, der maa tillægges de heromhandlede Stillinger, maa det anses for rigtig, at der meddeles de Paagældende kongelig Udnævnelse, ligesom de nærmest tilsvarende Poster under andre af Statens Bestyrelsesgrene. Hvad angaar Lønnen for dem, bemærkes det, at denne for Overbaneingeniøren, Overdriftsinspektøren og Overregnskabsføreren for Tiden er fastsat til 4000 Kr. med et Alderstillaag af 200 Kr. hvert 2det Aar indtil 5200 Kr. og for Overmaskinmesteren til 4200 Kr. med et Alderstillaag af 280 Kr. hvert 2det Aar indtil 5600 Kr. samt fri Bolig og Brændsel. I samtlige de nævnte Lønninger afkortes imidlertid 10 % til Alderdomsforsørgelse m. v. Disse Lønninger blev fastsatte i 1869, paa et Tidspunkt, da Forretningerne langtfra havde naat deres nuværende Udvikling, og der synes derfor at være god Grund til nu at forhøje dem. Efter det fremsatte Forslag vil Lønnen for disse overordnede Embedsmænd blive noget lavere end den nuværende Løn for en Departementschef (5200 Kr. med Alderstillaag hvert 5te Aar 400 Kr. indtil 6800 Kr.), en Forhøielse,

der ikke kan være mindre i Forhold til det dem overdragne betydelige Arbejde og det dermed forbundne store Ansvar.

ad § 2.

Medens der i § 1 er givet nærmere Bestemmelser om de overordnede Embedsmænd ved Driften, maa det, hvad de øvrige Embeds- og Bestillingsmænd angaar, anses for rettest, at der indtil Videre forbeholdes Indenrigsministeriet Ret til at ordne de dem vedrørende Forhold i Eighed med, hvad der i Henhold til Lov af 14de Marts 1867 har været Tilfældet fra det Tidspunkt, da Staten overtog Banernes Drift. Ligesom det ikke er muligt ved en Administrationsbranche af Jernbanedriftens Betsaffenhed — hvor det ikke alene forefalder uopsættelige Forretninger, men hvor Driften til enhver Tid saavidt muligt skal sikres imod Fare — at binde sig til Bestemmelser angaaende Embeds- og Bestillingsmændenes Antal, der skulle være gylbige i en længere Arrække, saaledes vil det være ønskeligt endnu i nogen Tid at beholde den Ministeriet hidtil tilstaaede Myndighed til at foretage saadanne Forandringer i Lønningsfaterne, som forandrede Forhold og Omstændigheder maatte tilkraade. Det nu bestaaende, af Indenrigsministeriet under 19de Marts 1869 udfærdigede Lønningsreglement er vel ikke undergaaet væsentlige Modifikationer, men der har dog jævnlig vist sig at være Anledning til at foretage mindre Forandringer deri og til at supplere samme, Alt efter som Driftens Krav gjorde det nødvendigt. Et nyt Lønningsreglement paatænkes udarbejdet i den nærmeste Tid; men hvor omhyggeligt dette end maatte være affattet, maa det forudses, at Nødvendigheden af at supplere det og korrigere enkelte af de i Bestemmelser ogfaa i Fremtiden vil vise sig, og det saa meget mere paatrængende, jo større Udvikling Færdsejen tager, jo mere Statsbanernes Forbindelse med fremmede Baner udvides og jo større Krav der fra Publikums Side stilles til Driften.

Naar det saaledes skal overlades Indenrigsministeriet i det Hele at ordne Lønningsvilkårene for de ved Statsbanerne ansatte Funktionærer med Undtagelse af de i § 1 nævnte, maa det ogsaa fremdeles ligesom hidtil tilkomme dette Ministerium nærmere at fastsætte, i hvilket Omfang og efter hvilke Regler de Paagældende skulle sikke sig selv Alderdomsforsørgelse og deres Efterlevende Overlevelsesforsørgelse, og der er der for heller ikke optaget Noget herom i Forslaget. Da det imidlertid er paatænkt at forlange, at de ved Banerne ansatte skulle sikke deres Enfer ved Tegning af Overlevelsesrenter i Livsforsikrings- og Forsørgelsesanstalten af 1871, og da saadan Tegning i saa Fald formentlig bør finde Sted under samme Vilkåre, som ifølge Lovene af 5te Januar 1851 og 18de Juni 1870 § 22 gjælde med Hensyn til de i